

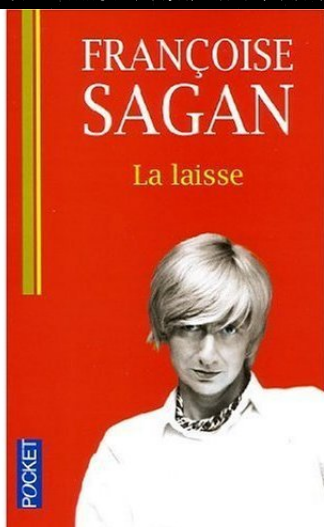
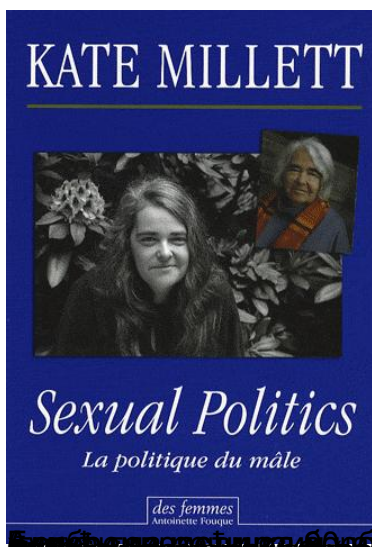
1. Увод

Значајан број феминисткиња је књижевно образован. У тој скупини феминисткиња превладава тренд трагања за „мизогиним” књижевним делима. Када се оно открије – одмах се о томе обавештава јавност.

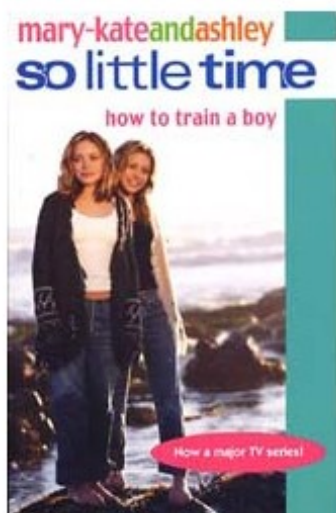
Зачетник овог лова на „мизогина” књижевна дела је Кејт Милет (Kate Millett, 1934). Она је у студији „Сексуална политика” („Sexual Politics”, 1970) анализираше романике неких књижевника – посебно Д. Х. Лоренса, Хенрија Милера и Нормана Мајлера – и указала на њихов „мизогини” подтекст. Од тада је лов на „мизогина” дела постао феминистичка опсесија.

Уопште узев, феминистичка борба против „мизогиније” је успела. Данашњи мушки писци су увелико свесни феминистичког лова на „мизогина” дела па прибегавају аутоцензури – самосвесном избегавању свега што би и најмање могло да личи на „мизогинију”. Започета борба у „другом таласу” феминизма (грубо говорећи од 70-их година до 90-их година) доживела је успех: данас су „мизогина” дела реткост.

Пише: Владислав Ђорђевић
петак, 08 март 2013 12:06

Пише: Владислав Ђорђевић
петак, 08 март 2013 12:06

Пише: Владислав Ђорђевић
петак, 08 март 2013 12:06

Пише: Владислав Ђорђевић
петак, 08 март 2013 12:06

